

ει; πῶς δὲ αὖ τις ὑπερ-
μήσειεν εἶναι ζώων καὶ
δικαῖον μὴ ὀμιλῶν ἠδέως
τῷ ταύτῃ τε, καὶ πλείω
τέτων ἀπατῆντι παρ' ἡ-
μῶν;

Βέλομαι δὲ ὑπεδείξαι
δὲ βραχέων, ὅτε καὶ ἀ-
μαρτημάτων γέμοντας αἰ-
περοδραχὰ λάβωσιν ἡμᾶς,
ταχέως ἀποκαθαίρουσιν.
καὶ τοι τί μείζον γλύκιστον αὖ
περοδραχῆς, ἢ θείοτερον,
ὅταν ἀλεξιφάρμακον
φανῆ τι ἴσα τοῖς τὰς ψυ-
χὰς νοσῶσιν; ὅκδ' ἐν πεῶ-
τοι Νινδιῖται φαίνονται
δὲ περοδραχῆς ἀναλυσαί-
μενοι τὰς πολλὰς πρὸς θεὸν
ἀμαρτίας· ἅμα τε γ' ἔλα-
βεν αὐτοὺς ἡ περοδραχὴ,
καὶ δικαίως ἐποίησε, ἢ πό-
λιν εἰθισμένῃ ἀκολασίᾳ
καὶ πνηθείᾳ, καὶ ἄφρονό-
μῳ βίῳ συζῆν, ἐπανόρ-
θωσεν ὅξέως παλαιᾶς συ-
νηθείας, μείζον ἰαχύσασα,
consueverat, celeriter correxit, veteri consuetudine

suppeditat, atq; largitur?

Qua ratione quis tem-
perantem, & iustum se esse
cupiat, qui non assidue cum
illo versetur, q; & hac, &
plura his à nobis exigit?

Volo autem paucis o-
stendere, nos, quamvis
culpīs et scelerib. cooper-
tos precatio deprehēdat,
illicò tamen expiari. Iam

verò q; precatatione ma-
ius, vel diuinius fiat,
quando medicinā quan-
dam, expultricē agritu-
dinē esse constat, iis, qui
morbis animi conflictan-
tur? Ergò notum est,

Ninivitas primos, à plu-
rimis p; precatationē deli-
ctis & scelerib. liberatos.

Statim enim ut illos de-
precatio occupavit, in-
stitia participes effecit, et
ciuitatē, qua cum intēpe-
rantia, neq; tia, vine diq;
ratione nefaria degere

plus